

POSTANOWIENIE

Dnia 6 kwietnia 2017 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie:

sędzia WSA Arkadiusz Tomczak (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 kwietnia 2017 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **Sołtysa Sołectwa Dziekanów Bajkowy**

na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Łomianki

w przedmiocie **przekazania informacji o wysokości środków funduszu sołectkiego**

postanawia:
odrzucić skargę.

UZASADNIENIE

W dniu 2 grudnia 2016 r. (data nadania) Sołtys Sołectwa Dziekanów Bajkowy, dalej: „Skarżący” lub „Strona” wniósł skargę na bezczynność Burmistrza Miasta i Gminy Łomianki w sprawie przekazania informacji o wysokości środków funduszu sołectkiego określonych w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 21 lutego 2014 r. o funduszu sołectkim (Dz.U. z 2014 poz. 301 ze zm.), dalej „ustawa” oraz środków określonych na podstawie uchwały, o której mowa w art. 4 ust. 1 ustawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje.

Skargę należy odrzucić.

Stosownie do art. 50 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 718 ze zm.) - dalej „p.p.s.a.” uprawnionym do wniesienia skargi jest każdy, kto ma w tym interes prawny, prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich, Rzecznik Praw Dziecka oraz organizacja społeczna w zakresie jej statutowej działalności, w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób, jeżeli brała udział w postępowaniu administracyjnym. Uprawnionym do wniesienia skargi jest również inny podmiot, któremu ustawy przyznają prawo do wniesienia skargi (art. 50 § 2 p.p.s.a.).

W treści art. 25 § 1 p.p.s.a. zdefiniowano zdolność sądową, wskazując, iż jest nią zdolność do występowania przed sądem administracyjnym jako strona, wskazując jednocześnie, że posiadają ją osoby fizyczne i osoby prawne. Ustawodawca przyznał zdolność sądową również państwowym i samorządowym jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej oraz organizacjom społecznym nieposiadającym osobowości prawnej (§ 2), a ponadto również innym jednostkom organizacyjnym nieposiadającym osobowości prawnej, jeżeli przepisy prawa dopuszczają możliwość nałożenia na te jednostki obowiązków lub przyznania uprawnień lub skierowania do nich nakazów i zakazów, a także stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa (§ 3). Zdolność sądową mają ponadto organizacje społeczne, choćby nie posiadały osobowości prawnej, w zakresie ich statutowej działalności w sprawach dotyczących interesów prawnych innych osób (§ 4).

Z treści art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446), dalej: „u.s.g.” wynika, że gmina może tworzyć jednostki pomocnicze m.in. sołectwa. Zgodnie z treścią art. 36 ust. 1 u.s.g. organem uchwałodawczym w sołectwie jest zebranie wiejskie, a wykonawczym – sołtys. Działalność sołtysa wspomaga rada sołectka, a podstawą jego działania są uchwały

Sygn. akt V SAB/Wa 29/16

organu uchwałodawczego – zebrania wiejskiego. Sołtys jest więc organem właściwym do reprezentowania sołectwa.

Odwołując się do przepisów u.s.g. (art. 2) wskazać należy, że jednostki pomocnicze nie posiadają osobowości prawnej, ponieważ osobowość taką posiada tylko gmina. Wskazana jednostka samorządu terytorialnego, posiada także zdolność sądową. Jednostki pomocnicze tworzone są przez radę gminy w drodze uchwały po przeprowadzeniu konsultacji z mieszkańcami (art. 5 ust. 2 u.s.g.). Do wyłącznej właściwości rady gminy należy również ustalenie zakresu działania jednostek pomocniczych, zasad przekazywania im składników mienia do korzystania oraz zasad przekazywania środków budżetowych na realizację zadań przez te jednostki (art. 18 ust. 2 pkt 7 u.s.g.). Ponadto rada gminy kontroluje ich działalność (art. 18a ust. 1 u.s.g.). Organizację i zakres działania jednostki pomocniczej określa odrębny statut, uchwalany przez radę gminy. W postanowieniu z dnia 30 listopada 2013 r., sygn. akt II OZ 1107/12 NSA wskazał: „jednostka pomocnicza stanowi jedynie część większej struktury, jaką jest gmina i nie korzysta z analogicznej ochrony sądowej jak jednostka samorządu terytorialnego. Ustawodawca nie przyznał jednostkom pomocniczym kompetencji publicznoprawnych, a kompetencje te określa jednostce pomocniczej wyłącznie gmina w statucie. Jednostka pomocnicza nie posiada osobowości prawnej oraz umocowania do samodzielnego występowania w obrocie prawnym. Jednostka pomocnicza jest więc wyłącznie elementem składowym gminy, jej "częścią pomocniczą", nie ma poza tymi ramami samodzielnego bytu prawnego. Nie może być zatem samodzielnym podmiotem praw i obowiązków w sferze materialnego prawa administracyjnego (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 29 kwietnia 2003 r. sygn. akt IV SA 2841/03 oraz wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 października 2000 r. sygn. akt II SA/Łd 1097/00, ONSA z 2001 r., nr 4, poz. 187). Sąd rozpoznający sprawę w niniejszym składzie pogląd wyrażony we wskazanym orzeczeniu podziela.

Sołectwo jako jednostka pomocnicza gminy nie należy do żadnej z wymienionych w art. 25 p.p.s.a. grup, nie jest ona bowiem również jednostką organizacyjną ani organizacją społeczną.

W konsekwencji skarga wniesiona przez reprezentującego sołectwo sołtysa na podstawie art. 58 § 1 pkt 5 p.p.s.a. podlega odrzuceniu.